

◆ ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಕ್ರಮ ಯಾವುದು?

ಒಂದು ಕತೆ ಬರೆಯೋಕೆ ಹತ್ತಿದರೆ, ಮೊದಲನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಕೊನೇ ಸಾಲಿನವರೆಗೆ ಎಂದೂ ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತಾರಲ್ಲ, ನನಗೆ ಅರ್ಥಾಗುವೊಲ್ಲದು. ನಿತ್ಯ ಜೀವನದೊಳಗೆ ಮಂದಿ ಮಾತಾಡೋದು ಕೇಳಿ ನೀವು. ಎಂತೆಂಥ ರೂಪಕ ಬಳಸುತ್ತಾ? ಬದುಕು ಕಂಡರೆ ಸಾಕು, ಭಾಷೆ ತಾನೇ ದುಡಿತದ. ಕತೆಯಾಗಲಿ, ಕವಿತೆಯಾಗಲಿ, ಬಂಧಗಿಂಧ ಏನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಿಟ್ಟಿಂಗನೊಳಗೆ

ಸೀದಾ ಬರದಬೀಡೋದು. ಐವತ್ತೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಮೂವತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಬಂದಾವ. ಸಮಗ್ರ ಕತೆಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಪಾರಿಜಾತ' ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. ಅದೆಷ್ಟು ಗಂಟೆತೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕರಗಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಸ್ಪಿಲ್ ಐ ಹ್ಯಾವ್ ಲಾಟ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೈಲ್. ಬರೀವಾಗ ನನಗೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಂಗ ಒಂದು ಪಾಸಿಟಿವ್‌ನಿಸ್ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರ್ತದ. ನನ್ನ ಕತೆಗಳ ನಾಯಕಿಯರು ಎಷ್ಟೇ ಹೋರಾಡಲಿ, ಕೊನಿಗೆ ಒಂದು ನೆಲೆ ಕಂಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಒಂದ ಕವಿತೆ ಬರೆಸೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ವಿಚಾರಮಾಡಿನಿ. ಬರಕೋರಿ. ('ಪರ್ವ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಅವರ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಬಳಿಕ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ನನ್ನ ಸಹಿ ಹಾಕಿಸಿದರು).

ಕಸ್ತೂರಿ ಬಾಯರಿ ಮತ್ತು ರೋಹಿಣಿ ಬಾಯರಿ

◆ ನಿಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿರಿಕಿರಿ ಲೇಖಕರ ಸಂಪರ್ಕ ಇತ್ತು. ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಧಿಸಿದಿರಿ?

ಹ್ಯಾಗಂದ್ರಿ? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಚೂರು ಒಳ್ಳೇದು ಬರದರ ಸಾಕು, ಹುಡುಕ್ಕಾಡಿ ಪುಸ್ತಕ ತರಸ್ಕೋತೀನಿ. ಓದಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ವಿಳಾಸ ಹುಡುಕಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರೀತೀನಿ. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಗಿಬ್ರಾನನ ಪ್ರೇಮಪತ್ರಗಳು ಓದಿ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಡಯಾಲಿಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರ್ತಿ ಬಾ ಅಂತ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಹೋಗಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಂತಜ್ಜರನ್ನ ನಮ್ಮ ಸಾಲಿಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದೆವು. ಅವರಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿತ್ತು. ನಮ್ಮನ್ನಾಗಿದ್ದರು. ತಿಳಿಸಾರು ಅನ್ನ ಹಾಕಿ, ಎರಡು ದಿನ ಅವರ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ, ಧೋತರಾ ಬನಿಯನ್ ಗಲೀಜಾಗಿದ್ದವು. ಪಾಪ ವಯಸ್ಸಾದೋರು ಎಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೋಬೇಕರಿ? ಒಗದು ಹಾಕಿದೆ. ಗಾಬರಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಅವರು. ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಾಲಿನಿ ಮುಂದ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು, 'ಈ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಧೋತ್ರಾ ಒಗದು ಹಾಕಿದ್ದರು' ಅಂತ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಾದ ಹವ್ಯಾಸ ಯಾವುದು?

ಓಲ್ಡ್ ಸಾಂಗ್ ಭಾಳ ಕೇಳ್ತೀನಿ. ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಹೆಚ್ಚು ನೋಡ್ತೀನಿ. ಸಾಹಿತ್ ಲುಧಿಯಾನ್ವಿ,